

[Alfred Jensen.]

med indtægter på 9 000 kr., må det være rimeligt, at man også tager fat på at ændre skalaerne for forsørgere. Jeg forstår, at der vil blive ført forhandlinger i udvalget herom, og jeg vil da anbefale, at man tager i betragtning ikke alene de vanskeligheder, som forsørgerne har i almindelighed, men også, at den inflatoriske indtægtsstigning, der er sket, ikke har stillet disse medborgere bedre, men tværtimod dårligere, selv om deres indkomster er steget i kroner og øre. Det er ofte sagt, men jeg vil gerne gentage i dag, at adskillige af de indkomststigninger, vi her ser, ikke er udtryk for, at de pågældende har en stigende skatteevne. De har ikke større skatteevne, end de havde det foregående år. Ikke desto mindre kommer de pågældende til at betale mere i skat både absolut og forholdsvis, fordi progressionen i skatteskalaen virker. Det kan ikke være rimeligt at gå videre ad den vej.

Jeg skal ikke uddybe vore synspunkter yderligere, men vil blot fastholde, at der må en større skattelettelse til end den, der her er foreslået og forstod jeg de forskellige ordførere ret, måtte jeg få det indtryk, at der er stemning for at se på denne side af vor beskatning. Også de finansielle og økonomiske betragtninger, der blev gjort gældende, må vel ses i relation hertil. Jeg er ganske enig i, at vi burde have haft den økonomiske årsoversigt, men jeg kan egentlig ikke se, at det skulle hjælpe så særlig stærkt på udskrivningsloven. Jeg erindrer ikke, at vi i de år, hvor vi har haft en sådan oversigt, har fået nogen lettelse — jo, det er sket et enkelt år, men ellers har oversigten ikke ført til nogen lettelse i skatteudskrivningen eller ændring i skalaerne. Jeg havde nær sagt tværtimod, og jeg var lige ved at sige, at intet nyt her er godt nyt. Når vi får oversigterne, virker de nemlig som regel i retning af, at der lægges ekstra afgifter og skatter på forskellige dele af befolkningen med det resultat, at der kort tid efter kommer repræsentanter for praktisk talt alle partier og forklarer, at det, man nu har gennemført, vel kan hjælpe på ét område, men at det til gengæld hæmmer produktionen og beskæftigelsen, og at det, der blev lavet, derfor egentlig slet ikke var så godt. Vi har ikke set, at

disse økonomiske oversigter har hjulpet til at bringe en lettelse af skattetrykket. Selv om jeg altså er interesseret i at få denne oversigt, kan jeg ikke se, at den har så stor betydning med hensyn til at tilvejebringe skattelettelser.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til forslaget til lov om børnetilskud. Det forekommer mig at være helt urimeligt, at man kører med de samme børnetilskudsbeløb, som man har haft i flere år. De blev jo fastsat i 1951-52, men siden er priserne steget; hvis der skal være nogen mening i talen om familiepolitik — og den hører vi jo dog af og til — og hvis der skal være nogen mening i talen om at hjælpe dem, der har store udgifter som følge af omkostningerne ved børns opdragelse, må man også være opmærksom på denne side af sagen. Men selv nu, da vi har en regering, der består af tre partier, foreslår man de samme satser, som vi havde, da der var en socialdemokratisk mindretalsregering, og som vi havde, da der sad en venstre-konservativ regering. Medens disse beløb er faste, er priserne roget i vejret; hvis vi tager pristallet — det må vi jo kigge på en gang imellem, men vi kan godt tage det skrællede pristol — viser det sig, at der er sket en stigning på 16 pct., siden disse satser fastsattes. Hvis der skal være nogen mening i talen om familiepolitik og hjælp til folk med børn, må man dog regulere de satser, der findes her. Hvorfor gør man det ikke? Hvorfor prøver man ikke at nå frem til en bedre løsning af dette spørgsmål? Jeg hører altid med interesse på udtalelser om, at det børnefradrag, man har i ligningsloven, egentlig burde erstattes med et mere omfattende børnetilskud, og det er en tanke, som den kommunistiske gruppe kan tilslutte sig.

Men hvorfor gennemfører man det ikke? Når man kan få stykkevise reformer gennemført på andre ieltes, hvorved der bliver lagt byrder på en del af skatteyderne, måtte det vel også være muligt at få foretaget reformer, som kunne give lettelser. Skulle det være så vanskeligt at finde frem til et erstatningsbeløb for børnefradragene og lægge det til de børnetilskud, der her er tale om? Jeg vil opfordre udvalget til at se på dette spørgsmål. Jeg ved ikke, om man er i stand til at nå frem til en løsning